

המקנה

פרק ראשון

סוטה

ין תוספת שאנן

מתי שנת מעיקרה. דלוקמינה למלרים מקמי אחי יוסף ומתי שנת לבסוף דכתיב הוא ואחיו והדר וכל העולים אתו: ובג' דרך לאסוף אתיו ולעשות מהן גורן: שמקפין לו אבד. גדר על קולים: עששים ושפה כפרים. י"ב נשיאים דישמעאל וכ"ג אלופים נמטו בעשו וא"ל כ"ה הן תימן וקנו נמטו כ' פעמים תורה אור

ול"ה קרח נמטה כ' פעמים, שני קרח הן אחר מבני אליפו ואחד מבני האליבמה ומ"ה הן וכתבו על יוסף הרי ל"ו: קל מעבד. שלא יקברו עם: אבד. קריה ארבע עשרה שאינה מחוקת אל"ה ד' זוגות הא דל"ה יחקה לאו מלחא דעשו היא אלא גמלא קאלמי ליה למימר עטמא דעטמא דודאי הן הוה דכרי עשו עטמא שאינה מחוקת אל"ה ח' קברים: אבד. יעקב: קברא ללאה בדיניה. בחלק המניעו דכתיב וזמנה קברתי את לאה: ובענינה. כמסכת הבכורה: עבד דזבנכו לבכורה. ולא חטול פי שים אלא כמוהו: פשיטתא מי ובעני. חלקו בחלק פשוט לא מכריה: ח"ל ח"ן. פשיטותיך נמי זבנא חלקך במערה זו לגמרי שקר אמר אבינו בשעת מיתה אבך כריתו י' ואין יכרה אלא לשון מכירה כמו 'ואכרה' י' בנמשה עשר כסף (הוטה נ): הוה אכרה. האו שטר מכירה: יקרב חלופים. כבוד אכיו משמוע: מתי שנת. למה אינכם קוברים אותו: שקבלו עליהם. מקל כמו גולפי מוכי בלג מאבינו בערבין (דף כג). ואי לא תועסק ביה יוסף חתו מי לא הוי מעסק ביה. כלומר הילך היטוהו אתו ויוסף יסודל לו את השם לבדו על קברת אביהם וכי פרוק מעליהם העול ולא חשו לו וחס לא נתעסק בו הוא הס לא הוי עסקיין בו והכתיב וישאו אותו בניו אלמא אף הם הוי עסקיין במשאו. (ג) וקברוהו ומסקנא חתיב ויחרי קברו את אביו" תלה הכתוב בו שזה היה עיקר הדבר: אמרו. חתו צדיקן איתו לו להעסק בו כגד סולט: בנוד. על אבינו במתך יוסף מזהבדיוטות שיוסף מתך הוא: נתעסקו בבניו. (ד) וקברוהו: כרי שיתברש מימיו. אמרו לפי שאין ארץ מזרים אהיה ממיתא גשמים אלא סולט עשירה יאורים ומרזים מגילום עד סוף המדינה כמה פרכאות וילום עולה ומסקה וממכר וממלא חוסיין יאורים ומסקין מהן השדות והייט דכתיב (זכריה יד) והיא 'חס לא יעלה מכל משפחות וגו' לא עליהם יהיה הגשם והס משפחת מזרים לא תעלה ולא תבא ולא עליהם. ואין חתיב כלל הגשם אלא ולא עליהם יהיה איתו כתיב סקן שותין ממנו ויוקנן בן עזריאל הגשם ולא עליהם חוסק נילום: ויהי האחד מפיל הקורה וגו'. בתלמודי חליטת כדכ' בתלמים: והוא שאל. השאלוהו לו: תלמודי של משה. ולא שלמד מפיו אלא תרשו של משה למדו 'לאליה: בקברעים של מלכים. בקברות של מלכים ולשון יוני הוא: קים

[תלמי י.]

הנהגות הבי"ח
(א) גמ' שבלו סס בני עשו: (ב) שם ולי לא חליטק בים יוסף אחיו פי' לא חס: (ג) חסי' ר"ס חזי לא וכו' וקברוהו כתיב אחרי כלל וקיימת ויסקא ממח: (ד) ויהי כמסקו בביתו וילגלו את מלכיהם:

ד"ס ע"ס ע"ס ע"ס ע"ס ע"ס
כימיה' ארבעין ע"ס ע"ס ע"ס
ומזמין כ"ס ע"ס

* אמר ר' יוסף קאמר
אני מלמד את בני ישראל
במנוחת אבותיהם

בא"ת בנ"ה ח"ה תרפ"ג

ג"ס כ"ו ח"ה ג"ס ע"ס

ע"ס ע"ס ג"ס ע"ס
ביב"ה

[תוספתא פ"ד]

ז"ל אבד לא יעלה מלח
במשפחה וגו' ולי

ז"ל אבד

ועיקר כתיב קברוהו
שליש וכו' ולי יעלה
הוא חס וכו' ולי יעלה
ע"ס ע"ס

ז"ל אבד

ז"ל אבד לא יעלה מלח במשפחה וגו' ולי ז"ל אבד ז"ל אבד ועיקר כתיב קברוהו שליש וכו' ולי יעלה הוא חס וכו' ולי יעלה ע"ס ע"ס ז"ל אבד ועיקר כתיב קברוהו שליש וכו' ולי יעלה הוא חס וכו' ולי יעלה ע"ס ע"ס

סוטה כ"ה אשר נשתייר מלפני הדור. תימה והלא מוכי וילך בן מנשה נולדו צימי יעקב והיו מבתי האלך למה לא שאלו משה והס היו מבני בניו של יוסף י"ל עסור הגרולה נמסר לנדה כדלחא בפירקי ר"ח (פרק מה) וכיון שבה משה הלכו זקני ישראל אל"ה לפי שכבר נכסנו על ידי בני ארמים שילאו עששים סנה לפני סקן ונמלט עשה כ"ה וזמרה להס מה לשון אמר לכה המושב הזה אמרו לה פקוד פקודי אלמנה להס אל"ה הוא הוא לך הכך גס משה אל"ה. מתוספת רבי: סמלו

דכתיב ורחצב אחריו מרחק דלעה מה יעשה לו ללדע מה יא באסף נבואתה: יוסף וכה וכו': מאי שנא בעיניך דכתיב ויעל יוסף לקבור את אביו ויעלו איתו כל עבדי פרעה וגו' ותד' ויכל בית יוסף ואחיו ובית אביו ומאי שנא לבסוף דכתיב וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו והדר וכל העולים אתו לקבור את אביו? א"ר יוחנן בתחילה עד שלא ראו בכבודו של ישראל לא נהגו בהן כבוד ולבסוף שראו בכבודו נהגו בהן כבוד דכתיב ויבאו עד גורן האמד וכי גורן יש לו לאמד? א"ר אבהו מלמד שהקיפוהו בתרים לארנו של יעקב כגורן זה שמקיפום לו אמר, שבאו (ב) בני עשו ובני ישמעאל ובני קטורה הנא כולם למלחמה באו כיון שראו בתרו של יוסף תלוי בארנו של יעקב נטלו כולן כתריון ותלאום בארנו של יעקב הנא שלשים וששה בתרים נתלו בארנו של יעקב ויפסדו שם מספר גדול וכבר מאד הנא אפ"י סוסים ואפילו חמורים (מאלו מאילו) כיון שהגיעו למערת המכפלה אתא עשו קא מעבב, אמר להן ממרא קריית הארבע היא חברון, אמר רבי יצחק קרית ארבע וזנות היא אדם וזונה, אברהם ושרה, יצחק ורבקה, יעקב ולאחיהו קברה ללאה ברייה והיא דפייש ידיה והיא אמרו ליה וביניהם, אמר להו נהי רוביני בכיורא פשיטתא מי זבני? אמרו ליה אין דכתיב בקברי אשר ברת ללאה ויחנן משום רש"ב בן יהוצקדק אין כידה אלא לשון שכיב שכן ברכי הים קורי לכיורה כידה אמר להו הב לי איגרתא, אמרו ליה איגרתא, בארעא דמצרים היא ומאני ניויל, ניויל נפתלי בקילובי איגרתא דכתיב נפתלי אלה שלחך הנחן אמרי שפ"א א"ר אבהו אל חקדי אמרי שפ"א אלא אמרי ספר, ויש"ש בריה דרן חמן הוה ויקרן ליה אודניה אמר להו מאי האי? ואמרו ליה קא מעבב האי עד דאתי נפתלי מארעא דמצרים, אמר להו ועד דאתי נפתלי מארעא דמצרים יתא אבי אבא מוטל בביון *שקל קלפא מהיה ארישיה, נתן עיניה ונפלו אברעא דיעקב, פתחינהו יעקב לעיניה ואמר והיינו דכתיב וישמח צדיק כי יהיה נקם פעמו ירחץ בדם הרשע באותה שעה נתקיימה לא ביום אחד הוא, קבורתו מיהא ביום אחד הוא, וא"ל (ג) עסק ביה יוסף וקברוהו נבואתה של רבקה דכתיב למה אשכחל גם שניכם יום אחד, ואע"ג דמתוחן לא ביום אחד הוא, קבורתו מיהא ביום אחד הוא, וא"ל (ג) עסק ביה יוסף וקברוהו במלכים וזר מבדימויות: מי לנו גדול מיוסף כו': ת"ד בא

הוא ל"ו בתרים נולד בארנו של יעקב י"ב נשיאים דישמעאל וי"ד דאלופי בני עשו הכתובים בפר דישלח. ובכני קטורה וסרן יקשו סדן וסרין ישבן ושרה רבי ששה יקשו י"א את שבא ואת דרן. ושבת הלה כחרו של ח"י. וסרין דירוש בתרו לח' בניו. (ה) ונוד תיעבה ועפר ואביעו ואלופיה רתי ה' בתרים רתי י' בני קטורה ל"ו בתרים. והשתא אתי שפיר דקנני לעיל את בני עשו וישמעאל ובני קטורה ולא כפ"ה כלל היה לו לחובי כל בני קטורה דפ"ה י"ב נשיאים ד"ש ש"ע"ל וכן אלופים נמטו בעשו ואת כ"ה הם תימן וקנו נמטו ב' פעמים. ואת קרח נמטה ב' פעמים (שני קרח ד"ה) אור מבני אלופים ואור מבני אלהיהם ל"ה הם וכתרו של יוסף (הרי ל"ה) שקל קלפא מהיה. ח"י דרין בכריות אמר וסוטה היא ביום וידעה קל ליה לעשו ש"א ידן בעורף איבריך. (ג) ויכל להתח שאותו בלעיה שרע לעשו ולנדה וזרתי אתו. אמרו סוטה בת אשר ונשתייר. ואת הרבת נשתייר מאותו הדור כדתיבא בפי' נחלין. ויבין בן מנשה ומכדי בן מנשה נולדו בניו כפשה ולא מתי עד שכלבנו ישראל לארץ. ומכירי היא נולד בימי יעקב תם יוסף נול את בניו כדכתיב גם בני סביר בן מנשה ילודו על ברכי יוסף ולא היה רעל אצלה לטאל היכן הוא מכל הגרולים שברוד. וי"ל דתיבא בכרית הגרית שיש בו משה ג' ימים עד שלשנה בו מנוחה סוטה בת אשר אהר לו מה אתה מבקש אמר לה ארנו של יוסף אמרת לו ארנו של מתכת והשתא נחמא שלא הלך אצלה את שפניו בו והשתא ח"ה הדבר. און של מתכת יש וקבעתו בגילום. ותי דרבי של סת להלך עם השכינה בכרית יש ששמי עשמת יוסף בתוך עור של כבש ונכנחה בו בארנו עור רוח חיים והיינו דכתיב נדה ככא יוסף: קיים היה סת שכתוב בזה"ל ובכילתא פ"ה כתוב הוא אבני וכתב ביוסף התרת אלהים אבני. כתוב הוא לא יוהל לך אלהים אחרים וכתב בזה את האלופים אני ירא. כתיב הוא וזר. וכתב הוא וסבחו סבחו וכן ויאן הבה אל לבנת שני' והיה כיום הששי והכני. כל י' הדרים ולא תשנה את אודך ולא תקום את עמך ויהי יוסף עסק ביה: את מספר יוסף אכלא וכה מספיקו ל'

כ"ה
קטורה
יקשו
מנוחה
כ"ה
קטורה

כ"ה
קטורה
יקשו
מנוחה
כ"ה
קטורה

כ"ה
קטורה
יקשו
מנוחה
כ"ה
קטורה

כ"ה
קטורה
יקשו
מנוחה
כ"ה
קטורה

כ"ה
קטורה
יקשו
מנוחה
כ"ה
קטורה

כ"ה
קטורה
יקשו
מנוחה
כ"ה
קטורה

כ"ה
קטורה
יקשו
מנוחה
כ"ה
קטורה

כ"ה
קטורה
יקשו
מנוחה
כ"ה
קטורה

קיים

הוא אל"ה חס לא יעלה מלח במשפחה וגו' ולי ז"ל אבד ז"ל אבד ועיקר כתיב קברוהו שליש וכו' ולי יעלה הוא חס וכו' ולי יעלה ע"ס ע"ס ז"ל אבד ועיקר כתיב קברוהו שליש וכו' ולי יעלה הוא חס וכו' ולי יעלה ע"ס ע"ס